

tre tykke Streger under). Af lutter Ærgrelse lod Per undertiden Brevene ligge ulæste i flere Dage.

Dertil kom nu noget andet. I Pers Forhold til, hvad han kaldte sit Livsværk, var der i den senere Tid langsomt, tildels umærkeligt for ham selv, foregaaet en Forandring. Dette havde ikke netop tabt i Værdi; men ligesom det i sin Tid var vokset i personlig Betydning for ham, da det under Jakobes Paavirkning omformedes i hans Forestilling fra noget, der udelukkende tjente hans egne, egoistiske Formaal, til et Arbejde i Kulturens og Aandsfrigørelsens Tjeneste, saaledes havde hans Interesse for dets Skæbne igen tabt sig noget, efter at det fra blot revolutionerende Ide var bleven en Genstand for praktisk Drøftelse, et Bytte for Børsfolks og Spekulanterers snusfornuftige Beregninger.

Havde det endda været hans hele Fremtidsdrøm for Danmark, disse Folk nu vilde søge virkeliggjort! Men hvert Brev fra Ivan havde indeholdt Forslag til nye Beklippelser, Henstillinger om stadig yderligere Afpasning og Tillempning efter Øjeblikkets klejnmodige Behov. Af det Størværk, han havde villet skabe til Frelse og Fornyelse for sit Land, var der efterhaanden ikke levnet ham stort andet end en Stump Bolværk og lidt Opmudring.

Imidlertid gik Dagene, — han havde nu været næsten tre Uger i Rom. Han færdedes stadig